

σκινοῦ τὸν ἄντρα της μὲ τοὺς πραγματευτᾶδες (ἐπὶ τοῦ μω-
ρῶς ἀποδίδοντος εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς οἰκεῖον κοινωνικὴν
ἀξίαν, τὴν ὁποίαν δὲν ἔχει) κοιν. 8) Προσθέτω κοιν.:
Βάζω 'ς τὸ λογαριασμὸ καὶ ἄλλες δέκα δραχμὲς κοιν. || Φρ.
Βάζω ἀπάνω ἢ ἀπλῶς βάζω (πλειοδοτῶ) σύνηθ. 9) Δια-
τιμῶ κοιν.: Τὰ βάζουν πολὺ ἀκριβὰ τὰ πράγματα καὶ δὲν
τολμᾷ κανεὶς νὰ πλησιάσῃ. 10) Ἐκφωνῶ κοιν.: Βάζω λόγο.
|| Φρ. Βάζω εὐλογητὸ (ἀρχίζω τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀκο-
λουθίαν ἢ τελετὴν ἐκφωνῶν τὸ «εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν
κτλ.», ἐπὶ ἱερέως). Βάζω φωνὴ ἢ τὴ φωνή ἢ τοῖς φωνῆς (φω-
νάζω δυνατά, συνών. φρ. μ. π. ἤ ζω φωνή). Τοῦ βάζω φωνή
(τὸν ἐπιπλήττω ἢ τὸν ἀπειλῶ). Βάζω γέλιμα ἢ τὰ γέλιμα (γελῶ
καὶ δὴ θορυβωδῶς). Βάζω τὰ κλάματα (ἀρχίζω νὰ κλαίω).
Πβ. βάλλω, βάνω.

βαζωκοπῶ Θράκ. βαζουκουπάου Θεσσ.

Ἐκ τοῦ ρ. βάζω (I) καὶ τοῦ -κοπῶ, περὶ οὗ ὡς πα-
ραγωγικῆς καταλ. ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾷ 22 (1910) 246.

1) Κραυγάζω, φωνάζω δυνατά Θράκ. 2) Βοῶ, ἐπὶ
τόπου ἐν τῷ ὁποίῳ παράγεται βοή Θεσσ.: Οἱ βαθεῖες λαγ-
καδιές βαζουκουποῦν ἀπὸ τὰ ρέματα.

Συνών. βαζωμαχῶ.

βαζωμαχῶ Δαρδαν. Θράκ. κ.ά. βαζουμαχῶ Θράκ.
(Μάδυτ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βάζω (I) καὶ τοῦ -μαχῶ, περὶ οὗ ὡς πα-
ραγωγικῆς καταλ. ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾷ 22 (1910) 251.

1) Βαζωκοπῶ 1, ὁ ἰδ., Θράκ. 2) Βαζωκοπῶ 2,
ὁ ἰδ., Δαρδαν. Θράκ. (Μάδυτ. κ.ά.): Βαζωμαχάει ἢ βαζω-
μάχησε ὁ κόσμος Θράκ.

βαζωτός ἐπίθ. Κάμπ. κ.ά. βατζωτός Τήλ. γαζω-
τός Κάμπ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βάζο καὶ τῆς καταλ. -ωτός. Περί τοῦ
γαζωτός ἰδ. Β 5.

Ὁ ἔχων σχῆμα βάζου ἢ ὁμοιάζων μὲ βάζο ἔνθ' ἄν.:
Ἄσμ.

Περιουρίζει τὰ ἐντρά, ἀθ-θούς περισυνάει,
μαεύγει ρόα ἡλεχτά καὶ ἀθ-θούς κουτσανομένους
νὰ κάμη φούζιαν βαζωτὴ καὶ φούζιαν ξομπλιασμένην
νὰ ὠκη τοῦ πολ-λααποῦ τ' αὐόρου τοῦ καλοῦ της
(μαεύγει=μαδεύει, συνάγει, ἡλεχτά=διαλεχτά, ρόα=ρόδα,
φούζιαν=φούνταν, ἥτοι ἀνθοδέσμη) Κάμπ.

βαῆ ὁ, Καπ.

Λέξις πεποιημένη.

Πατήρ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βαβᾶς.

βαθαλός ἐπίθ. Πόντ. (Κερασ.) βαθελός Πόντ.
Ἀγνώστου ἐτύμου.

Παχύς, εὐτραφής.

βαθάριν ἐπίθ. οὐδ. Πόντ. (Κερασ.)

Ἡ λ. σχετίζεται ἐτυμολογικῶς πρὸς τὸ βαθαλός.

Παχύ, εὐτραφές.

βαθγὰ ἐπίρρ. βαθέα Κύθηρ. Κύμ. Πόντ. (Κερασ.
Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) βαθὲ Δ.Κρήτ.
βαθγὰ κοιν. βαθία Ζάκ. βαθγὰ Κύπρ. Κῶς Λέρ. Με-
γίστ. βαθὰ Κάμπ. βαθτοὰ Κάλυμν. βαθδὰ Ἀστυπ.
βαδὰ Σέριφ. Συγκριτ. βαθύτερα κοιν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς.

A) Κυριολ. 1) Εἰς βάθος, βαθέως κοιν. καὶ Πόντ.
(Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.): Ὁργῶνω
-σκάβω -φυτεύω βαθγὰ. Βάζω -χώνω βαθγὰ. Δέντρο ριζω-
μένο βαθγὰ. Ἀναστενάζω βαθγὰ κοιν. || Παροιμ. Ποιός σοῦ
τό βγαλε τὸ μάτι;—Ὁ ἀδελφός μου.—Γιὰ τοῦτο σοῦ τό βγαλε

βαθγὰ! κοιν. Κ' ἐδῶ βαθγὰ κ' ἐκεῖ βαθγὰ καὶ ὅπου νὰ πάω
πνίγομαι (μεταξὺ δύο κακῶν) Αἴγιν. || Αἰνιγμ.

Ἐχω 'να πραγματάκι, | πάει βαθύτερα, | κάνει πολύτερα
(ἢ κολοκυθγὰ) Πελοπν. (Παππούλ.) Συνών. βαθικά,
βαθοὺλλά. β) Ἐν χρῶ κοιν.: Κουρεύω βαθγὰ. 2) Ἐκ
μακρῶς ἀποστάσεως, μακρόθεν πολλαχ. καὶ Πόντ. (Κερασ.
Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): Βαθέα ἀκούω ἕναν λαλίαν Τραπ. Χαλδ.
Βαθέα κουίζει Κερασ. Καὶ μετὰ τῆς προθ. ἀπό: Ἀπὸ βα-
θέα ἔρθεν ἡ λαλία Χαλδ. || Ποίημ.

Σίγα, Θεοδούλα, μὴ στιγμὴ ν' ἀκουρμαστῶ τὴ σκύλλα.

—Δὲ σ' ἀνακράζει γιὰ ψωμί, βαθγὰ περνᾷ διαβάτης

ἢ νοιώθει λύκον δγάνεμα

ΑΒαλαωρ. Ἔργα 3, 367. 3) Ἰσχυρῶς Κύπρ.: Ἄσμ.

Παρακαλῶ σε, μάλιστα, εἶντα βαθγὰ μὲ πιάν-νεις;

Συνών. δυνατά. 4) Ἐπὶ χρονικῶν περιστάσεων, εἰς
ᾧραν πολὺ προχωρημένην ἢ τάνάπαλιν Λεξ. Δημητρ.:
Βαθγὰ τὴν νύχτα-τὴν αὐγή. 5) Ἐπὶ χρωματισμοῦ, διὰ
χρώματος ἀποκλίνοντος πρὸς τὸ μέλαν Λεξ. Δημητρ.:
Ἐβαψε τὸ φόρεμα πολὺ βαθγὰ.

B) Μεταφ. 1) Βαθέως, ἐπὶ σκέψεως, ὕπνου κττ.
κοιν.: Συλλογεῖμαι βαθγὰ. Κοιμᾶμαι βαθγὰ (συνών. κοι-
μᾶμαι ἄνοιστα, ἀντίθ. κοιμᾶμαι ἀλαφρά). 2)
Δυσλήπτως πολλαχ.: Μιλῶ βαθγὰ (εἰς γλῶσσαν ἀρχαῖζου-
σαν καὶ διὰ τοῦτο δυσνόητον).

βαθγᾶτορας ὁ, Χίος.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. βαθγὰ καὶ τῆς καταλ. -άτορας.

Ὁ βαθέως σκάπτων τὴν γῆν. Συνών. βαθοκόπος.

βάθεμα τό, Κρήτ. (Κίσ. Σέλιν. Χαν.) βάθυμαν
Πόντ. (Κερασ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ρ. βαθένω, παρ' ὃ καὶ βαθύνω.

Ἐκβάθυνσις. Συνών. βαθούλλωμα 1.

βαθένω, βαθύνω Καπ. (Συνασσ.) Πόντ. (Κερασ.
Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.) βαθύνον Στερελλ. (Αἰ-
τωλ.) κ.ά. βαθένω σύνηθ. βαθένου βόρ. ἰδιώμ. καὶ
Τσακων. Μέσ. βαθύχομαι Πόντ. (Οἶν.) βαθυσκοῦμαι
Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. βαθύνω.

A) Κυριολ. 1) Σκάπτων καθιστῶ τι βαθύ, ἐκβα-
θύνω πολλαχ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. Τραπ.
Χαλδ.) Τσακων.: Βαθένου τοῦ γαρδὸ γιὰ νὰ ριζοσπιάσ' τοῦ
κλήμα (γαρδός=λάκκος ποῦ φυτεύουν τὸ κλήμα) Στερελλ.
(Ἀράχ.) Βαθύνω τὸ ταφίν Τραπ. Χαλδ. Βαθύνω τὴν ἐγδὴν
(τὸ ἰγδίον) Κερασ. Συνών. ἀγλαφᾶζω 1 β, βαθικέ-
νω, βαθοὺλλῶνω 1, βαθυνέσκω, βαθυνίσκω. Καὶ
ἀμτβ. καθίσταμαι βαθὺς σύνηθ.: Σκάβω σκάβω καὶ ἀκόμα
νὰ βαθύνῃ ὁ λάκκος σύνηθ. 2) Ἀποκτῶ βάθος, ἐπὶ ὑδά-
των ἐν γένει ὅταν προχωρῶν τις εἰς αὐτὰ συναντᾷ μεγα-
λύτερον βάθος Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. Τραπ.
Χαλδ.)—Λεξ. Πρω.: Ἐβάθυνεν ἡ θάλασσα Κερασ. Ἐβά-
θυναν τὰ νερά Οἶν. Ἐβάθυνεν τὸ ποτάμ' Τραπ. Βάθυνε ὁ
λάκκος Λεξ. Πρω. 3) Εἰσέρχομαι εἰς μέρη τῆς θαλάσ-
σης βαθέα, ἐπὶ σπογγαλιέων Σύμ. β) Περιορίζομαι εἰς
τοὺς βαθεῖς πυθμένας, ἐπὶ τῶν σπόγγων Σύμ.: Τὰ σφουγ-
γάρια ἐβάθυναν. 4) Προχωρῶ πολὺ, ἐπὶ χρονικῶν περι-
πτώσεων ΔΒουτυρ. Τριανταδύο διηγ. 17: Θέλησα νὰ βρε-
θῶ 'ς τὸ χωριό, ὅταν θὰ βάθνε ἡ νύχτα. 5) Γίνομαι βα-
θύτερος, σκιερώτερος εἰς τὸν χρωματισμὸν Λεξ. Δημητρ.:
Πρέπει νὰ βαθύνῃ τὸ κόκκινον γιὰ νὰ ταιριάζῃ.

B) Μεταφ. 1) Εἰσχωρῶ βαθέως, ἐπὶ γραμμάτων,
λόγων, σκέψεων κττ. Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Θεσσ. (Ζα-
γορ.) Μακεδ. (Καστορ.) Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) κ.ά.: Φρ.
Ἐβάθυνεν 'ς τὰ γράμματα (ἐπροχώρησεν πολὺ εἰς τὴν παι-

